

ZUG^{-LIGETI} cserkész

A 442. Báthory László Cserkészcsapat lapja

50 Ft

VIII/1. szám, 2001. január-február

EGY CSERKÉSZ HAZATÉRT

Tegnap még játszott, ma hazahívták. Akkor született, amikor már és még élt a cserkészlet. Szülein, iskoláin, tanárain és elmélyedt hitén kívül ez az életforma, a cserkészlet formálta jellemmé és magyarrá. Tehetségét, elveit, hitét nem árulta, de nem is "csak őrizte", hanem élt vele és értékesítette. Szavaiból, melyeket a színpadon mondott, volt egy-egy mondat, amit valahogy kiemelt, amivel egy kicsit több

Imre atya és Sinkovits Imre 1992. december 27-én, Bársony Kristóf keresztelője után.

emberségre tanítani akart minden jelenlevőt. Nyelve, anyanyelv volt. Úgy szerette, mint gyermek az anyját. A kimondott szavakat úgy ölelte át, úgy simogatta, úgy adta tovább, mint igaz kincsét, életben tartó gondozóját. Beszédének, sőt mondatainak íze volt, lelke volt. Érzelmet keltett, simogattott, ha életjobbítót mondott ki, de

nyers gúny vagy rideg gyűlöletet keltő, ha valamitől, árulástól, bűntől eltaszítani akart vele.

Nem csak ismerte, de élte is a cserkészttörvény minden betűjét. Tudott egyenes, szókimondó lenni alatta és felette lévők, azaz mindenki felé. Tudott segítséget nyújtani, ha szükségét fedezett fel valahol. Akarta kötelességét teljesíteni Isten, embertárs és hazája felé. Rajongott a természetért. Neki minden cserkész, de minden ember is valóban testvére volt.

Élethelye és élettere a Nemzeti Színház volt, hisz ő valóban e nemzetért élt, e nemzetnek kincse volt. Ugyanott az új néven Magyar Színházban végezte életét. Szebb névvel nem is búcsúzhat, mint magyar.

Cserkészruhája oda kerülhetne a Magyar Cserkész Szövetség Gyűjtemény "Kincstárába", hogy a mai és a holnapi kiscserkészeknek, cserkészeknek és öregcserkészeknek hirdesse: milyen csodálatos jellemé, értéké, hitvallóvá, magyarrá formálhat egy embert a messze Angliából hozott Baden Powelltól származó, embert formáló cserkészzet.

Imre bá' , cserkésztestvérünk, számodra a tábori takarodó kürt megszólalt. Őrséged szolgálata lejárt. Isten veled! Mi a magyar éjszakában majd örködünk a tábor biztonságára.

Gyulay Endre – A MCSSZ elnöke

Szeged, 2000. január 18.

BETLEHEMES – 2000.

Csapatunkból néhányan az elmúlt év (évezred) utolsó napjait Erdélyben töltöttük, küldetésben. Talán elég lenne csak ennyit írnom, mert a korábbi betlehemesek beszámolóí alapján valószínűleg már sokan el tudjátok képzelni, hogyan is zajlott mindez. (December elejétől próbák, majd az itthoni karácsonyozás után cuccolás, busz, jó hangulat, "nagysikerű" fellépések, hálás közönség, hazaút, másnap szilveszter és újév.)

Persze minden betlehemes más, egyéni, sokféleképpen mondhatjuk őket. Ezt a mostanit például nagyképűen a "LEG-ek" betlehemesésének.

A LEGjobban elpróbált betlehemes, mert Szenteste itthon is lehetőségünk volt a sok szempontból legkritikusabb, leginkább mindig főpróbának tekintett

első előadás örömeit és kudarcait "itthoni berkekben" megélni, az eddigiekhez képest LEGtöbb tapasztalattal útrakelni. Jó volt a LEGmesszebbre eljutni, legalábbis

KeTi a Klézsei ház szobájában. A ház ötven éve épült, de néhány éve már nem lakják. Látszik a falon a szöttek, a sarokban Szűz Mária szobra és a falon a szentképek (nameg KeTi). Fogadásunkra még virág is került az asztalra

kilóméterek tekintetében. A Hargitán és a Gyergyói-havasokon túli magyarok köze.

És jó volt a LEGnagyobb kihívás is, mikor a Csíksomlyói Betlehemest Csíksomlyón adhattuk elő, kevés, de annál hálásabb közönségnek.

A már korábbról ismert, kétségtelenül LEGvendégszeretőbb zilahi vendéglátóinknál szerepeltünk másodszor (speciális színpadi lehetőségek mellett). Ezt az előadást egy jóízű vacsora követte a helyi alpolgármesterrel és cserkészcsapatokkal. Majd egy rövidebb alvás után indultunk Kolozsvárra, ahol a LEGvidámabb, LEGszórakoztatóbb, utolsó fellépésünk volt, Manulkával, Kolossal, sok

Zilah, vacsora a "másik" cserkészcsapattal. A képen balról a csapatparancsnokuk, középen az alpolgi, jobbról pedig Banderasz

rögtönzéssel és meglepetéssel mind a közönség, mind a magunk számára.

Az emlékezetes Kolozsvári előadás. Balról, s jobbról páfitorok (Bence, Stein, ViZsó, Kálmán), középen József és Mária (Székely András és SzőZsi)

S hogy a sok vidámság és jó hangulat között mi volt a LEGnehezebb? Talán maga a küldetés. Akkor is adni, amikor már nagyon fáradtak vagyunk, tiszta szívvel, odafigyeléssel. Nem önmagunk szórakoztatására kimondani a szavakat, hanem

szeretetből, tudatosan.

S, hogy így a végére egy utolsó, egyszerű LEG-et említsek: Ez a betlehemes volt a LEGutóbbi, és éppen ezért a legfrissebb, legtöbbet emlegetett, legfontosabb betlehemes is (még néhány hónapig biztosan). Legalábbis a számunkra, akik ott voltunk.

Rozi

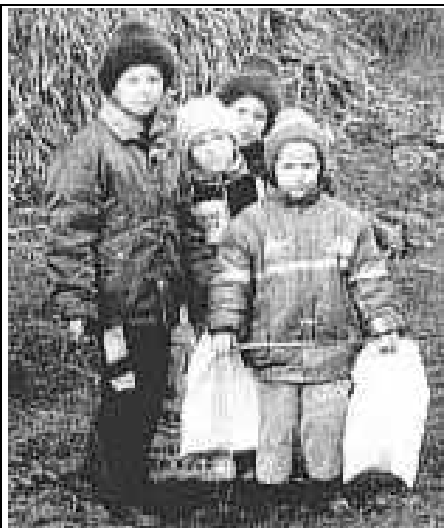
EGY LEVÉL A SZIGETRŐL...

Sziasztok, Testvérek! A hosszú út és 3 gyönyörű londoni napfényes nap után sikerült megérkezni az Devonshire székhelyére EXeterbe. A város a 16. századi nyüzsgő angol nagyvárosnak a képét juttatja eszembe, itt minden olyan régi,

még az utcakő is. A legújabb templom pedig a 17. századba épülhetett. Az egyetem egy hatalmas ősparkban van (ami 2x nagyobb, mint a mi Margit szigetünk). Itt minden nap legalább 1 órát kell kódorogjak, hogy a több mint 30 épület között megtaláljam, melyik is az éppen aktuális. Amelyik tanszéken tanulok, minden nagyon kicsi és mindenki nagyon friendly. A folyosón pedig ott rohangál a titkárnő fehér kutyája. Pihenni nem nagyon van idő, az ember inkább nézelődik és szorgosan építgeti nyelvtudását, mert hát azt mondanom sem kell, hogy az első órákból nem túl sokat értettem! Ezért most éppen angolul tanulok, olvasgatom a kötelező olvasmányokat, főzök, mosok és bevásárolok. Azért a reggeli futásokat se fogom elhanyagolni megígerem. Azért sokat gondolok Rátok, mert magyar szót sem igen hallani mifelénk:

Üdvözlettel kívánok minden szépet és jót:

2000.

Kézsén reggel örömmel vettük észre, hogy ellepték a falut az aprószentekelő gyerekek.

Páter

HAL ŐRS

Ez az őr – be kell, hogy valljuk – egy őskövület. 1994-ben kezdték cserkész (akkor még kiscserkész) életüket, és azóta csak törnek, törünk egyre feljebb a korosztályokban. A történelmünk szól rajváltásokról (a Szent István rajban kezdődött, és a mostani Szent Lászlóban folytatódott), rajparancsnokváltásról (a legemlékezetesebb, amikor Székely András '95-ben Salföldön szkanderban nyerte el a raj vezetésének jogát), őrsvetető váltásról (öt évig a Haribó, majd '99-től Ifa) és névváltoztatásokról. (Mint mindenki számára ismeretes, Tappancsként kezdtük, ami az idők során Tapírrá szelídült, majd a gazdag gondolati tartalommal rendelkező Halban találta meg – úgy tűnik – immár a végleges formáját.) Jelenleg az utolsó félévünket éljük. Ezt még kihasználjuk, amire csak lehet, hogy jó emlékekkel váljunk el, amikor majd el kell.

A búcsútábor után mindenki a vállalt feladatát teljesíti tovább, reméljük mind roverként, mind őrsvetetőként hasznára válva a csapatnak.

The Fish team

Nyelvgyakorlók figyelmébe, egy kis igazi angol humor:

What do you call a fish without an 'eye'? – Fsh.

KEDVES ÖNÁLLÓ KERESSETTEL RENDELKEZŐ SZÜLŐK, TESTVÉREK ÉS CSERKÉSZEK!

Először is szeretném a csapat nevében megköszönni a múlt évben a csapat részére felajánlott 1%-kat!

Nagyon sokat segít a csapat életében a felajánlásokból befolyt összeg. Lehetőségünk adódik ezáltal a rászoruló cserkésztestvéreinket segíteni a táborozásban, a csapat felszerelésének bővítésére, a csapat programjainak támogatására stb. Mivel csapatunk nonprofit szervezet és a tagoktól tagdíjat sem szedünk, ezért a pályázatokból és a felajánlott 1%-ból tudja a csapat magát fenntartani. Szeretnénk idén is kérni, hogy újra ajánlják fel csapatunk részére adójuk 1%-át és ajánlják ismerőseik figyelmébe csapatunkat!

A számlaszámot és az APEH-nek beküldendő űrlapot mellékletként mindenki megtalálja.

Köszönettel:

*Edöcsény Katalin (Döcsi)
cspkh.*

RENDELKEZŐ NYILATKOZAT A BEFIZETETT ADÓ EGY SZÁZALÉKÁRÓL

A kedvezményezett adószáma:

1	8	0	4	9	9	0	7
---	---	---	---	---	---	---	---

 —

1

 —

4	3
---	---

A kedvezményezett neve:

Ennek kitöltése nem kötelező.

----- Báthory László Cserkészcsapat Alapítvány -----

TUDNIVALÓK

Ezt a nyilatkozatot csak akkor töltse ki, ha valamely társadalmi szervezet, alapítvány vagy külön nevesített intézmény, elkülönített alap javára kíván rendelkezni.

A nyilatkozatot tegye egy olyan postai szabvány méretű borítékba, amely e lap méretét csak annyiban haladja meg, hogy abba a nyilatkozat elhelyezhető legyen.

FONTOS!

A rendelkezése csak akkor érvényes és teljesíthető, ha a nyilatkozaton a kedvezményezett adószámát, elnevezését, a borítékon pedig az ÖN NEVÉT, LAKCÍMÉT ÉS AZ ADÓAZONOSÍTÓ JELET pontosan tünteti fel.

RENDELKEZŐ NYILATKOZAT A BEFIZETETT ADÓ EGY SZÁZALÉKÁRÓL

A kedvezményezett technikai száma:

0	0	1	1
---	---	---	---

A kedvezményezett neve:

Ennek kitöltése nem kötelező.

----- Római Katolikus Egyház -----

TUDNIVALÓK

Ezt a nyilatkozatot csak akkor töltse ki, ha valamely bíróság által bejegyzett egyház vagy a költségvetés kiemelt előirányzata javára kíván rendelkezni.

Ezt a nyilatkozatot tegye egy olyan postai szabvány méretű borítékba, amely e lap méretét csak annyiban haladja meg, hogy abba a nyilatkozat elhelyezhető legyen.

FONTOS!

A rendelkezése csak akkor érvényes és teljesíthető, ha a nyilatkozaton a kedvezményezett technikai számát, elnevezését, a borítékon pedig az ÖN NEVÉT, LAKCÍMÉT ÉS AZ ADÓAZONOSÍTÓ JELET pontosan tünteti fel.

CSAPATOTTHON KULCSREND 2001

Az idén a megváltozott igények nyomán változott a csapatotthon kulcsrendje is.

Minden olyan öv. kapott kulcsot, akinek nem pénteken van őrsgyűlése. Cserébe ők az adott napon teljes mértékben felelősek a csapatotthon rendjéért.

Ezért:

- kötelesek az ajtót ZÁRVA TARTANI (gyk. a nyelvet ráfordítva behúzzák az ajtót).
- ellenőrzik, hogy a csengő működik-e, és ha nem, a jobboldali biztosítószekrényben található konnektorba visszadugják a dugóját.
- ha valaki be akar jönni, és ezért csönget - mivel az ajtó zárva, és nincs kulcsa -, ahhoz személyesen kimennek, és az illető indoklását mérlegelve vagy beengedik, vagy nem. Tudom, hogy ez macera, de a tapasztalatok alapján nem megengedhető, hogy a csapatotthon ajtaja nyitva maradjon.
- (hogy ne kelljen percenként az ajtóhoz rohángálni) az őrök az őrsgyűlés előtt az udvaron/játszótéren/templom előtt gyülekeznek, és CSAK AZ ŐRSVEZETŐJÜK vezetésével mehetnek be a csapatotthonba, illetve távozáskor is együtt mennek, és az ajtót bezárják maguk mögött.

Pénteken a már bevált teremőri rendszer működik továbbra is:

- Az őrsgyűlés megkezdéséig a cserkészek a nagyterem vasajtaja előtti folyosón várakoznak őrsvezetőjük megérkeztére, illetve arra, hogy kimenjen értük, és bevezesse őket a terembe.
- Az őrök az öv. vezetésével bevonulnak a folyosóról a beosztás szerint nekik járó terem elé, majd az öv. jelentést tesz, és kéri a terem átadását.
- Az ögy. végén az őrsvezető el kell, hogy küldjön egy tagot a – megfelelő – WC-

Az idei kulcsárok:

Besznyák István – könyvtár

Brenner Dávid – Halászsas

Detrich Berci – raktár

Fauszt Döcsi – OP

Gerencsér Balázs – Mormota

Henn Péter – Rover rpk.

Hodász Gábor – OP

Kassányi Tamás – műhely

Kaszás Gergely – Sárkányfű

Kováts Eszter – KCS rpk.

Lukácsházi Gergely – Fekete Párduc

Nagy Balázs – Ricinus

Nagy Máté – Kukac

Németh Balázs – gondnok

Németh Kati – Kuvik

Nyéky Imre – Csődör

Szabó Kriszti – raktár

Székelly András – KCS rpk.

Szőnyi Zsófi – Amóba

Tatár Andrea – Vadgesztenye

Virág Zsolt – néptánc

Zámbó Kati – Papsajt

be, hogy ellenőrizze a villanyok lekapcsolt állapotát (és persze kapcsolja le, ha feleslegesen ég...).

- Ezután hívják a Teremőrt, az őr felsorakozik, az őv. jelent, és kéri a terem átvételét.
- A Teremőr leellenőrzi a termet, szükség esetén rendet rakat, majd átveszi a termet.
- Az őr szépen, fegyelmezetten vonul ki a vasajtóig, és a vezető ott vezényel oszolja-t (hogy a csűrhe vonulása ne zavarja a még folyó őrsgyűléseket).

Természetesen, akinek kulcsa van (azaz minden kulcsár), az bármikor bemehet, és bárkit bevihet magával, de a bevitt személyekért ő a felelős. (Ez vonatkozik pl. a szülők randalírozó gyermekére is!)

Eddig a kulcsrend, most pedig hadd tegyek még néhány megjegyzést.

Tapasztalatom szerint az ajtók működési elve sok cserkész számára nem evidens. Kérem, hogy az őrsvezetők szenteljenek erre figyelmet, hogy az őr tagjai a csapatotthonban járkálva csukják be (ami nem tévesztendő össze a „vágják be” fogalommal) maguk mögött az ajtókat.

Sajnos az utóbbi időben megint történtek rongálások a csapatotthonban. Ezért kérem a vezetőket, hogy fokozottan figyeljenek, és lépjenek fel, ha tapasztalnak ilyen eseményt.

Mindegyikőtök együttműködésére számítok!

Jó munkát!

Balázs

LONDON AZ ÉN BAKONYOM II.

Bár némiképp fakulni érzem az emlékeket, azért mégsem szeretném, ha befejezetlenül csengene lelketekben az előző számban megkezdett élménybeszámolóm. Hiszen a kalandosabb rész most következik. Megpróbálom kissé rövidebbre, tömörebbre fogni, hogy ne piszkoljak be olyan sokat ezekből a szép fehér lapokból.

Nostehátszóval otthagytamabba, hogy október 24-ére esett az a nap, amikor evakuáltam Cloverley Hallból, két nappal azután, hogy csodás kis körutat tettünk Wales hegyei és kastélyai között. Úgy éreztem, hogy a környéken már minden fontosat láttam, és vonzott a londoni nyüzsgőbb, változatosabb élet.

Borival¹ együtt jöttünk el Cloverley Hallból. Ő Passauba kívánta áthelyezni a székhelyét, egy apácakolostorban segíteni. *(Most ugyanavval a busszal ment vissza Londonba, amely Pátert is elszakította tőlünk...)* A pályaudvaron ott várt minket Hajni, Hella², ViZsó és HavasKa, úgyhogy egy cseppet sem voltunk elveszettek. ViZsónak és Katinak

¹ Bori budakalászi cserkész, úgyhogy rögtön megtaláltuk a közös ismerősöket.

² Hella a londoni élet nagymestere, két éve él ott és ismeri a fekete munka minden csínját-bínját. Hajninak is ő segített munkát és lakást találni.

nem volt még estére szállása, ahogy nekem se. Beszállásoltuk magunkat tehát egy Olympia Hotel nevű intézménybe, amely kissé messze állt ugyan a hotel ideájától, de néhány éjszakára megtette. Itt zanzásodtak a furcsa, gyanús elemek: arabok, oroszok, ukránok és mindenféle kószá menekültek, szerencsevadászok és világpolgárok. Adott helyzetben nem nagyon tűntem ki közülük. Aznap még elmentünk kószálni a városban, megnézni a nevezetesebb pontokat, ismerkedni a várossal. A város már ekkor is lenyűgöző volt, de minket azért jobban nyomasztottak a jövő kétésegei, semhogy maradéktalanul élvezhettük volna a kószálást. ViZsónak másnap haza kellett utaznia, és ez se őt, se Katit nem dobta föl.

Másnap elbúcsúztattuk ViZsót a Victoria pályaudvaron, majd Kati is visszament Lyndhurstbe (egy kis canterbury-i kitérő után), én pedig nekivágtam munkát keresni. Nos, ez egy köztudottan nem túl szórakoztató időtöltés, pláne, ha az ember több mint egy hétig úzi. Böngészni a hirdetéseket, telefonálni, mászkálni a városban és kérdezősködni. Néha-néha muszáj volt megszakitánom néhány óracska National Gallery-vel vagy British Museummal. A „hotelben” áthelyeztek egy másik szobába, ahol négyen voltunk két emeletes vaságyon: egy új-zélandi lány, egy izraeli lány, egy srác, aki akkora volt mint két szekrény, éjjel dolgozott és egész nap aludt. Róla többet nem tudok, de nem nyerte el osztatlan szimpátiámat mikor minden reggel 5 és 6 között megérkezett, bevágta az ajtót, és roppant tapintatlanul rendezkedett a szobában.

De egy percig sem éreztem elveszve magam, pláne, hogy szinte minden este meglátogattam Hellát és Hajnit, alig leplezve lelkesedésemet a főztjük iránt. Igen jó hangulatú esték voltak ezek, általában mászkáltunk még egy kicsit a környéken, elmentünk e-mailezni vagy be a Piccadillyre. És nem szabad kihagynom a történetből azt a csodás estét, amelyen Verával (aki három metrómegállóra lakott, mint au-pair vagy bébiszinter vagy ilyesmi) és Hajnival megszálltuk Vera családjának lakását, akik elutaztak egy kellemes családi hétvégére. Szegények, ha tudták volna, mi történik közben...

Cambridge Kings College Chapel.JPG

Azonban kezdtek kimerülni anyagi forrásaim, munka pedig még nem látszott a láthatáron, ezért olcsóbb szállás után kellett néznem: még Cloverley Hall-ban kaptam egy telefonszámot, egy spanyol hölgyét, Raquel-ét, aki a London City Mission-nél dolgozott, a Waterloo-i hajléktalan melegeződében. Nagyon készségesen segített, így a következő hetet nála tölthettem a Waterloo pályaudvar szomszédságában. Nem volt túl kényelmes, hiszen a nappalijukban aludtam, de viszont olcsó volt. Segítettem nekik minden reggel a hajléktalanoknak reggelit osztani, takarítani. *(Van néhány érdekes tapasztalatom a londoni hajléktalanokról, de ez már nem fér ezekre az oldalakra)* Az viszont látszott, hogy hosszútávon ez nem megoldás. Gözerővel kerestem tehát munkát, és találtam is: egy pizzeria szórólapozót keresett. Nem egy túl kreatív munka, ráadásul angolul se beszél közben az ember, de egyrészt fizetnek érte, másrészt, mivel postaládákba kellett dobálnom, ezért igen alaposan bejártam a környéket, megismerkedtem Belső-London minden kis utcájával. A dolog ott kezdett érdekesebbre fordulni, mikor a főnök megkérdezte, hogy nincs-e kedvem pizzát sütni. Volt. Nagyon kedélyes kis pizzeria volt: Szása, az ukrán srác tanított a fogásokra, Szergej volt a fő pizzafutár, a főnököt Hassannak hívták, iraki volt, a manager szír. Emellett még néhány lengyel, ukrán és iraki srác voltak az alkalmazottak. Így belegondolva egész londoni tartózkodásom alatt igazi angollal nem is nagyon találkoztam.

Talán egyetlen kivétel ez alól a nővérke a kórházban. Ugyanis az történt, hogy híret vettem, hogy egy kórházban lehet vért adni, és ezért 60 fontot adnak (kb. 26.000Ft). Elkelt a kis kereset-kiegészítés, így tehát elmentem vért adni. Az egyetlen kis hátulütője volt, hogy 6 dl-t szívtak le belőlem, ami azért nemzetközi viszonylatban is tekintélyes mennyiség. Viszont így lett pénzem utazni!

A következő hét igen sűrű volt, hiszen átköltöztem Hajniékhoz. Abba a lakásba, ahol Hella és ő lakott, lakott még egy lengyel fiú és lány. Azonban ők elköltöztek, csak Hajni maradt. Egy embernek azonban sok egy kissé a bérleti díj, meghát amúgyis... Hajni akkor még nem sejtette, hogy mit vállalt magára azzal, hogy beengedett a lakásba. Azon a héten ugyanis feljött Londonba Sapszon Zsófi³, hogy megnézzük a helyi nevezetességeket. Nagyot mászkáltunk hármashban, és Zsófi ott aludt nálunk. Másnap Bíró Zsófi⁴ jött, aki hazafele utazott Cloverley Hallból, és egy éjszakát valahol el kellett töltenie. Aztán Vera jött, hogy megismételjük a kis partyt csak most a mi lakásunkban. Egyszerre zajlott az élet, igen szabadnak és gondtalannak éreztem magam.

³ Vele is Cloverley Hallban ismerkedtem meg. Egyébként a „nagy Sapszon” unokahúga. „oh, mily kicsiny a világ”.

⁴ Szintén Cloverley Hallos ismeretség. Ő ekkorra döntött úgy, hogy inkább hazamegy.

A következő héten, mivel Londont már elég alaposan kimerítettük, kellett egy kis kitekintés távolabbra is. HavasKával, akinek ingyenjegye van vonatokra, sőt egy félárúval is rendelkezett, elutaztunk Cambridge-be. Nagyon hangulatos diákváros, nagy múlttal és tekintélyes névvel. A gótika egyik remeke a King's College „kápolnája”: lélegzetelállító remekmű. Aznap este imaóra volt a háborúk áldozataiért, amelyet a College kórusa vezetett. Vagy talán inkább koncertnek nevezném. Mindenesetre nagyon szép volt, ahogy a gyertyákkal megvilágított „kápolnában” hallgattuk őket, imádkoztunk. Másnap Greenwich-be látogattunk el Katival. Megnéztük a nevezetes Domeot (kívülről), amelyet a Millenniumra építettek, de inkább buktak rajta a brittek, és a Royal

Observatoryt, amely 1675 óta áll ott, és 1884 óta itt halad át a 0. délkör. Egy atomóra jelzi az abszolút pontos brit időt.

Néhány nap múlva Sapszon Zsófi-val utaztunk a Stonehenge-hez, amely egy csöppnyit kalandosabbra sikeredett a tervezettnél.

Ugyanis nem a legideálisabb helyre vettünk buszjegyet, ezért stoppolnunk is kellett. Viszont olyan helyen raktak ki minket, ami igen messze volt a bejáratától, ezért kénytelenek voltunk bemászni, és megspórolni a belépődíjat. Igen furcsa és hátborzongató volt olyan kövek között sétálni, amelyek 4000 éve ott porosodnak; eredetük teljesen misztikus, ismeretlen.

Következő túránk HavasKával a déli óceánpartot célozta. Errefele van az a nagy nemzeti emlékhely, a Hastings melletti Battle, ahol 1066-ban Hódító Vilmos normann hada legyőzte Haraldot, a szászok királyát. Ez volt az az utolsó alkalom, amikor ellenséges hadak léptek Anglia földjére. Még abban az évben megkezdték egy kolostor építését, melynek részei ma is láthatók. Folytatva a hagyományokat, itt is olcsóbbnak ítéltük meg a kerítésen keresztül való közlekedést. A kolostor mellett áll egy kis vendéglő, amely 1420 óta működik. Nem hagyhattunk ki egy teát ebben a hangulatos kis házban. Hastingsben sétáltunk egy kicsit a tengerparton, majd megpróbáltunk eljutni egy közeli helyre, ahol egy hatalmas sziklafal alatt egy világítótorony áll. A buszpályaudvaron azonban kinevettek minket, mondván, hogy oda épeszű ember nem megy szeptember után, úgyhogy busz sincs. Hát ezt buktuk. De azért sétáltunk még egyet Eastborne-ben, az eső és a szél ellenére. Katit nem dobta fel a dolog. Engem se. De a vonaton felolvadtunk.

Havaska és én Battleben a Pilgrim's Rest-ben

Ekkor már tudtam, hogy haza kell jönnöm záros határidőn belül. Az egyetemről nem túl biztató hírek jöttek, a pénzem igencsak megfogyatkozott. Jó volt szabadon mászkálni és gondtalanul élni, utazni és világot látni, de előbb-utóbb haza kellett jönni. Jó volt úgy utazni, hogy mindenhol jóbarátokkal és segítőkész emberekkel találkoztam. Csak biztatni tudok mindenkit, hogy vágjon bele, induljon el világot látni, mert tapasztaltabb és bölcsőbb lesz tőle az ember.

Hajnival a Trafalgaron

Köszönöm mindenkinek, aki segített abban, hogy elmehessek, és egy kis időre letehessem a felelősségeket, kötelességeket, problémákat!

Haribó ezzel fogadott itthon: „Welcome to the real world...”

Sir Pubi

TAIZÉI TALÁLKOZÓ DIÓHÉJBAN

December 27, reggel hat. A karácsonyi ünnepektől ellustult, a korai hajnalban kicsit gyűrött, mégis várakozással és izgalommal teli arcok. Először csak ácsorgunk a hidegben, majd, ahogy egyre több ismerős befut, csoportokba verődve beszélgetünk és kezdünk ráérezni a társaságra. "Melyik a mi buszunk?" kérdezi valaki, aztán megindul a nép az egyes busz felé, és viszonylag hamar elrendeződik minden. Az itthonmaradók integetnek, mi is integetünk; legközelebb már csak a következő évezredben találkozunk. A kelő nap fényében indulunk Spanyolországba, ahol ilyentájt húsz fok van, és egy nap több mint 45 perccel többet süt a nap, mint nálunk. Ez szép, mégis mindenki azt reméli: a sütkérezésnél valami több vár ránk.

30 órányi buszozás után meglátjuk a katalánok fővárosát. A tenger melletti dombok oldalába épült város igazi mediterrán hangulatot sugároz: palmafák, indákkal befutott ódon villák és házak, Gaudi bolond építményei, minden zöld és minden szertelen. Az épületek és növények egyvelegét azonban messze túlszárnyalja a sok-sok idelátogató. 80. 000 fiatal jött Barcelonába, mind egy és

ugyanazon célból: hogy megélje közösségét Istennel és emberekkel. Európa minden részéből érkeztek, de sok más helyről is (pl. Fülöp-szigetektől vagy Japánból). A lelkesedés egyetemes: két lett lánnyal találkozunk, nekik 4 nap a buszút. Mégis csak Rigából 23 buszt töltöttek meg. A város tele van hátizsákos fiatalokkal, akik az egyen metró térképet tanulmányozva igyekeznek úticéljuk felé. Messziről látszik, ki az, aki a találkozóra jött: szinte mindenki. Házigazdánk, Rosa szerint (69 éves, de maga szolgál ki a család kávézójában) az olimpia idején nem volt itt ennyi ember. Mégisincs tömeg, nem lépnek a lábamra, csak mosolygunk meg beszélgetni (mutogatni) próbálunk, pedig a következő megállónál ők esetleg leszállnak, és sose látjuk egymást. De most ez nem baj: Találkozáson vagyunk.

Reggel kiscsoportos beszélgetés. Ki honnan jött, milyen ott a közösség? Lengyel vagyok, sokan vagyunk keresztények. Carolin vagyok, svájci; nálunk alig vannak hívók, hisz mindenki gazdag és úgy érzik, Isten nélkül is minden rendben lesz. Francesco vagyok, olasz, nálunk az a baj, hogy az emberek túlságosan is megszokásból segítenek másokon és nem szívből. Én pedig magyar vagyok és cserkész, mit is mondhatnék erre?

A közös imaórák a barcelonai expo területén, a Fera pavilonjaiban vannak. A bejáratától már látszik a narancsszínekben játszó háttér, a sok ikon és a lobogó, vörös mécsesek. Leülünk a kabátunkra, egy polifoamra, a pulcsinkra, majd lehajtjuk fejünket. A pavilonban Csönd. Silencio. Cisz. Silence. Éneklünk. Nem magunknak, hanem Istennek. Próbáljuk Őt megérezni és befogadni. Felfedezni, és barátjává lenni. Néha nem könnyű, sokszor nem megy. De mi azért próbáljuk. Legyen övé ez az idő. Mellettem felvidéki magyar cserkészek. Másik oldalamon horvátok. Ők is ezt csinálják. Ők is énekelnek. Aztán Roger testvér beszél. A bizalomról. A zarándoklatról. Jézusról. Mi pedig hallgatjuk, aztán hallgatunk. Előremegyünk a kereszthez. Sorbanállunk-térdelünk és várunk. Aztán, ha eljön az ideje, lehajtjuk fejünket és odatesszük mindazt, amink van.

Aztán szilveszter, virrasztunk, imádkozunk. Kinn, a templom előtt elénekeljük a Himnuszt. Mindenki körjátékozik, még ha nem is ismeri a "leveles a május" szövegét. Aztán hazatelefonálunk: mindenkitől azt kérdezik, milyen az idő? Újévkor családi ebéd, ahány ház, annyi szokás, majd lassan már búcsúzni kell. Búcsúzunk, buszozunk, éjjel végig a Riviéra mentén, hogy másnap éjfél fele megérkezzünk oda, ahonnan hét nappal előbb indultunk.

De érezzük: csak akkor volt mindennek értelme, ha mégsem pontosan ugyanott vagyunk, ahol hét nappal ezelőtt.

Kata és Teknős

EGY ÁLLATI JÓ HELY

Amikor kisebb voltam, az anyukám az Állatkertben dolgozott (amikor nem velem és a testvéreimmel volt otthon), ezért nagyon sokat jártam oda, például amikor nem volt iskola, de munkanap igen. Kivételezett helyzetéből adódóan kívül-belül nagyon jól ismertem az Állatkertet, volt szerencsém elefánton ülni és feketepárduc kölyköt simogatni. Nagyon szerettem oda járni.

Amikor nagyobb lettem, és az anyukám már máshol dolgozott, akkor sokkal ritkábban jártam az Állatkertbe. Más dolgok érdekelték, nem vágytam gyakran eljárni oda, de a szívem mélyén még mindig nagyon szerettem.

Néhány éve a gyerekeim miatt kezdtem újra gyakrabban eljárni az Állatkertbe. És tudjátok, mire jöttem rá? Hogy az Állatkert klasszabb, mint valaha. Határozottan. Szébb, természetesebb körülmények között élnek az állatok. Rengeteg a játékos tanulási lehetőség. Van állatsimogató udvar pimasz kecskékkal, egykedvű birkákkal és selymes bundájú lámákkal. Parasztudvar mangalica malackákkal és kukoricagőréban lakó egerekkel. Van egy ÁLLATI jó játszótér. Élet és halál háza. Meg még sok minden más is. De a legjobb a Pálmaház.

A Pálmaház a trópusi állatok, növények tanyája, minidzsungel. Tíz évig zárva volt, felújítás miatt. Akik most cserkésznek, azok talán még soha nem is jártak benne, vagy olyan kicsik voltak, hogy semmire nem is emlékeznek belőle. Pedig? Ott voltak például a nagy nílusi krokodilok. Meg az óriáskígyók is. És különféle gyíkok, teknősök és axolotl is. (Az egy ilyen ízé, mindegy, hosszú lenne elmondani.) Csak a Pálmaházért érdemes volt elmenni az Állatkertbe. Akár télen is.

A tízévi felújítás után most végre újra megnyílt múlt novemberben. Én már láttam! Középen van egy nagy dzsungel, onnan lehet bemenni a kis dzsungelekbe, ahol ketrec nélkül élnek a majmok, madarak, liánok, lepkék és gyíkok. Húsevő növények is. Ahol a pára lecsapódik a fákon, és mindenhol víz csepeg. Ahol a fák tövében, a sekély vízben alligátor lapul. Varázserdő. Láttad már?

Ha még nem, de van egy kis eszed, gyorsan elmégy megnézni. Cipeld el a szüleidet, vagy tartsatok egy pálmaházi őrsgyűlést. Minél előbb, mert ha jól tudom, áprilistól külön jegyet kell majd venni a Pálmaházba. (Az is megéri az árát, de a cserkész takarékos.) Fedett a hely, esőben, hóban is ugyanolyan remek. Ha meg jó az idő, ott van ráadásnak az egész Állatkert is!

1866 óta rád vár, minden nap. Fedezd fel.

KoBold

Az Állatkert honlapja: <http://www.zoobudapest.com>

MIÉRT TUDNAK A LÁNYOK NEHEZEbben TÉRKÉPET OLVASNI?

Először is – cikkem elején – szeretném a női olvasókat biztosítani *őszinte* tiszteletemről és hódolatomról. A sértődékenyebb lányoknak mondanám, hogy ezt a cikket nem a női nem elbírálására írtam és nem is a lekicsinylésére (*annál is inkább, mert én kértem meg Milánt, hogy írjon róla. Szerintem olyan érdekesek ezek a dolgok. Miért várunk el valakitől valamit, ha ő „más”? – Máté*)

Hogy miért tudnak a lányok nehezebben térképet olvasni? A választ először az őskorban keressük! Képzeljétek el, hogy az őskorban a férfi és a nő milyen szerepkört töltött be: férfiak együtt, csoportosan mentek vadászni, amíg a nők otthon voltak, őrizték a tüzet, ennivalót gyűjtöttek és nevelték a gyerekeket.

A vadászathoz kiváló térbeli képességek kellenek akár csak késsel vadászni, dárdát hajítani, vagy ijjal a vadat szíven találni. Hogy lássátok, hogy igazat beszélek, gondolatok mai korunk vadászmezőire, a játéktermekre és a számítógépes játékokra! Az esetek 95%-ában csak a fiúk töltik idejüket ezekkel a masinákkal („ttyú! Széltölttem a repcsivel, mint az állat!”), ami nem csoda, hiszen ezek a játékok kiváló lehetőséget nyújtanak térbeli képességeik kamatoztatására. A lányok ezzel szemben az effajta időtöltéseket unalmasnak és haszontalannak tartják. Ha ők is gondolkozhatnának ezzel az agyi képességgel, akkor biztos nem becsülnének le egy jó kis Hugó Foci-, vagy Darts versenyt.

Agyunk jobb agyféltekén folyik a háromdimenziós képek fölépítése, így a térképolvasás is. A lányok agya általában összehangoltabb és két beszédközpontjuk is van (*egyes férfiak szerint ennek akár a többszöröse is, ez azonban nem kutatási eredmény – Máté*), azonban a jobb agyféltekéjükön a térbeli képességekért felelős idegpályák nem alakulhatnak ki olyan módon, mint a fiúknál. Ezért ha egy lánynak kell térképet olvasni, vagy autóval parkolni, az neki alapjában véve nehezebb feladat, mint egy férfinak. Na persze a térbeli képesség csak egy tulajdonság a sok közül. Azok az emberek szerintem rosszul gondolkodnak, akik egyformának tekintik a két nemet, mert igenis, különbözőek. Azok a fiútársaim, akik pedig előszeretettel szidják a nőket, szerintem buták, vagy csak túl okosnak tartják magukat. A két nemet nem lehet egy lapon említeni, mivel mind a ketten másképp gondolkodnak, de egyik sem kevesebb, vagy több a másiknál.

(ide képzelj képet, csak nem raktam be)

*egy híres amerikai kísérlet: a Délnek utazás
közbeni térképforgatást küszöböli ki a Déli
irányítottságú térkép. 10000 példánynál vizsgálták a vevők nemét: az összesen 3-4 tucatnyi
férfi nagy része is csak azért vásárolta meg a
terméket, mert poénnak tekintette.*

KONFERENCIA A FAJGYŰLÖLETRŐL

Valahogy a nagy-nagy ZH-írások és a karácsonyi készülődés előtt Lilla évfolyamtársam megkérdezett, nem akarok-e kimenni egy hétre Berlinbe egy konferenciára, ami a fajgyűlöletről fog szólni. Persze azt feleltem, nem. Hogy is juthat valakinek ilyen eszébe, mikor tele vagyok tanulnivalóval, nincs egy fityingem se, sőt a szüleimnek is tartozom...

Egy hét múlva viszont, mikor felhívtam említett barátnőmet, a nővére azzal vette föl a telefont, hogy Ugye, Orsi, Te akkor mész a Lillával Berlinbe? Persze erre köpni-nyelni nem tudtam, csak annyit hebegtem-habogtam, hogy hát igen. Újabb egy hét múlva pedig a vonaton ültünk Andrissal és Imrével Berlin felé, akiket akkor láttam életemben másodszor. Azért sikerült végül is erre az útra rávenni, mert reméltem, érdekes emberekkel fogok majd ott megismerkedni, maga a téma nem nagyon érdekelt. Amikor viszont megláttam a konferencián az első szlovákot, román és zsidót, akkor rájöttem, hogy mégis.

Ezen a konferencián egy Berlin melletti apró német faluban körülbelül harmincan vettünk részt, ez elsöre nagyon félelmetes volt, ugyanis a konferencia nyelve az angol volt, és ebből a létszámból következett, hogy nem maradhatok megszólalás nélkül, ez pedig akkor még rémisztőnek hangzott. De aztán belejöttem...

Első este minden nép készített magáról egy plakátot (a mienket bárki megtekintheti a szobámban). Lehetett rajta földrajz, történelem, a kisebbségek helyzete, és úgy egyáltalán bármi, amit fontosnak tartottál a saját népedről, országodról elmondani. Nagyon okos ötletnek tartom, hogy ezzel kezdtük ezt az együttlétet, mert így mindenki elmondhatta őszintén a saját örömeit, fájdalmait és büszkeségeit, és ennek az egész estének az volt a végkicsengése, hogy az én népem is értékes, meg a tied is, és egyáltalán nem kell őket összehasonlítani, csak örülni mindkettőnek, mindnek.

Egy érdekes tapasztalatot szereztem azon a délutánon, mikor a cigányok illetve a neonácik problémája került szóba. Először ugyanis a szlovákok, a románok és a magyarok sírták el bánatukat a cigányokkal kapcsolatban, mire például a németek csak legyintettek, hogy ez a probléma biztos csak föl van fújva, nem lehet ilyen rossz a helyzet, de mindenesetre ha van is valami probléma, akkor az biztos a mi hibánk is, úgyhogy gyorsan változtassunk, amin csak tudunk. Ez a válasz nem nagyon nyugtatott meg bennünket, dehát ők végtére is nem láthatnak bele... Ezután a németek és a lengyelek panaszkodtak egy sort, hogy így, meg úgy, egyik legnagyobb problémájuk a neonácizmus. Erre persze a magyarok kórusban rávágták, hogy ez biztos Németországban is csak egy olyan felfújtt dolog, mint nálunk, és talán ezek az előadók is baloldaliak... és már épp megnyugodtunk ebben, mikor beugrott, hogy hát mi most nem ugyanazt csináljuk-e, mint az előbb

a németek, mikor a mi problémánkról volt szó? És akkor megértettem ennek a mondásnak az igazságát: „Nem értheted meg embertársadat, hacsak nem az ő szemszögéből nézed a világot.”

A legnagyobb élményem pedig az a délután volt, mikor minden nép tartott egy kis összefoglalót országa kisebbségeiről, azok jogairól, lehetőségeiről. Amikor a szlovákok kerültek sorra, bár nagy problémáink voltak a nyelvvel, rögtön az összes magyarnak kismillió kérdése támadt. A többi náció egy darabig tűrte a számunkra életbevágóan fontos beszélgetést, aztán szelíden megkértek, hogy most egyelőre hallgassuk meg a többieket is, ezt pedig majd magunk között beszéljük meg. Így is tettünk, összeültünk egy nagy közös vacsorára, és utána is még egy jó darabig beszélgettünk. Nagyon érdekes volt, mert amellet, hogy borzasztóan igyekeztünk magunkat megértetni, szinte mindnyájunkban megvolt a vágy, hogy megértsük a másik álláspontját is. Úgy keltem föl abból a beszélgetésből, hogy már látom valamelyest, miért látják homlokegyenest másképp ugyanazt a problémát a szlovákok. És bár ebben én nem nagyon reménykedtem, Ők is azt mondták, hogy változott a véleményük a magyarokról és erről az egész problémáról.

A bennem történt változást legjobban azzal a ténnyel tudnám érzékeltetni, hogy mikor hazaérkezve az egyik pesti házban megláttam egy szlovák zászlót, boldogan kiáltottam fel, Andris legnagyobb csodálkozására. Pedig nincs ezen semmi csodálnivaló, hiszen azóta, ha meghallom azt a szót: szlovák, elsőre sosem az a nép ugrik be, akik elvették a mi Magyarországunk egy területét, és akik utálják az ott élő magyarokat, hanem az az öt jó barátunk, akiknek annyi vidám percet, értékes beszélgetést köszönhetünk...

Ribi'©rsi

KUKTA SAROK – FÜGÉS SÜTI

Ez az a süti, amit még Dudus is meg tud csinálni, sőt még örömet is leli benne, ez pedig nagy szó, ha ehhez azt is hozzáteszem, hogy a másik ilyen kitüntetett finomság a puding... summa summarum, ezt a receptet olyan cserkésztestvéreinknek ajánlom, akik fél órával a bulik és cserkészkarácsonyok előtt szoktak rájönni, hogy még nem sütöttek semmit...

Vég 25 dkg aszalt fügét, daráld le, majd 10 dkg porcukorral, 1 evőkanál kakaóval, 1 narancs lereszelt héjával és kifacsart levével és 5 dkg darált dióval keverd jól össze (szép barna lesz a színe). A masszát kend két ostyalap közé, egy időre kicsit préseld össze valamilyen nehezéssel, hogy egyben maradjon. Ezután már csak kockákra kell vágni és tálalhatod!

Jó étvágyat kívánok minden kedves próbálkozóknak Dudus nevében is:

Ribi'©rsi

ARANYKÖPÉSEK, VICCEK

Az Erdőelvi Sarolt raj két tagja, miközben a Pálmaházban nézelődtek.

"- Unalmas lehet krokodilnak lenni.
- Én téhen se lennék, az is mindig áll."

8 éves gyerek megy haza az iskolából és így szomorkodik:

- Mama, miért van az, hogy az osztályban én vagyok az egyetlen balkezes és az egyetlen katolikus?

- Hol tért meg Pál apostol?
- A domesztoszi úton.

- Mit hoztak a királyok?
- Aranyat, tömjént, Milkát!

- Hogy hívják a fej nélküli rendőrt?
- Törzsőrmester.

A Jóságos Tündér találkozik a rendőrrel:

- Helló, rendőr! Én vagyok a Jóságos Tündér! Kívánhatsz egyet!
- Jónapot kívánok!

Miért nyalja a rendőr az óráját?
Mert azt hallotta, hogy a Tic Tac frissíti a lehetet.

A rendőr a sofőr elé tartja a szondát:
- Fújjon bele!

- Nem fújok!
- Fújjon bele!
- Nem! - Na ide figyeljen! Ne várja meg, hogy én fújjak bele maga helyett, mert akkor egy életre ugrik a jogsija!

A rendőrt a felvételi beszélgetésen kérdezzgetik:

- Mi volt az apja?
- Tüdőbeteg.
- Úgy értem, mit csinált?
- Köhögött.
- De abból nem lehet megélni!
- Bele is halt.

Hogy hívják a buta indiánt?

- Szókenő Szarvas.

Szekérke, Ecsmiki, Szalóka, Máté

TOLLFORGATÓK

REJTŐZÉS

Panasszal töltött bögrémből itatlak,
Hálám darabjait kenyeredül tördelem.
Gyűrött életem felrázom párnádnak,
Éjszaka hajad közé fonom Istenem.
Rajtad ül áldó félelmem,
Bennem meghaltál a halálnak.
Elrejttem szemedbe szerelmem
S Te álmodban megtalálasz magadnak.

Garfield

(A művet a Tollforgatók c. törökbálinti katolikus ifjúsági lapból vettük.)

HIRDETÉSEK

CSERKÉSZBÁL

Szeretettel értesítünk Benneteket, hogy VII. Cserkészbálunk időpontja: 2001. február 24. 19:00-04:00-ig.

Idén Jelmezes Mulatságra várunk Titeket! Bármilyen fajta álruhát magatokra ölthettek, egyetlen szempont, hogy izléses legyen. A maskara nem kötelező, de a hangulat szempontjából fontos lenne.

A belépés összege 700 Ft, valamint a lányoknak egy tálca sütemény, a fiúknak 2l üdítő, vagy 200 Ft. A pénzt rózsaszín csekken küldhetitek el, de a meghívót idén nem postázzuk, hanem személyesen vehetitek majd át. A bál 19:00-04:00-ig tart, az ottalvás lehetősége biztosított. Nyitótáncunkat 20:00-kor táncoljuk. A táncok a megszokott keringők, rocky, charleston, cha-cha-cha, rumba, szamba, polka, twist lesznek, melyek nagy részét élőzenére rophatjátok. Ismét lesz néptánc, külön e célra biztosított teremben. Teaházunk idén Irish Coffeeval bővül. Az éhségeket elűzését a megszokott büfé biztosítja majd. Ezúttal új termet is kitaláltunk, ahol megadott időben a MET résztvevői gyülekezhetnek egy kis nosztalgizásra... Ehhez hozzatok magatokkal minden esztergomi ereklyét: videokazettát (lejátszót biztosítunk), fényképet, zászlót, pólót stb.! Lesz játékos terem is, itt különféle társasjátékokban, ülősportokban és egyéb játékokban

versenyezhettek. Meghívót a már ismert címeken igényelhetek: Udvarhelyi Beatrix: e-mail: utrixixi@drotposta.hu, levélcím: 2040. Budaörs, Kígyó u. 13. Telefon: 0623431678.

Várunk Benneteket szeretettel!

25. sz. Szent Imre Cserkészcsapat

NÉPTÁNC

Februárban 10 alkalomból álló néptáncanfolyamot indítunk Zugligetben. Szeretettel várunk mindenkit: cserkészt és nem-cserkészt egyaránt.

Tudnivalók:

- időpont: csütörtök 19-21 h
- helyszín: zugligeti plébánia
- megközelítés: a Moszkva térről a 22-es vagy 158-as busszal
- költség: 2000 Ft (az első alkalommal fizetendő)
- Jelentkezés és információ: Csepregi Márton: csepregi@dragon.klte.hu, T: (34)-370-109
- Szervezi a BLCSCS és a POCSCS.

DISZNÓTOUR

Disznótour: febr. 16-17-18-ai hétvégén a Cserkészparkban. Mindenkit szeretettel várunk. Jelentkezni lehet Kovács Edinánál (edis@btkstud.pte.hu), T.:29/332-982, ez otthoni szám, csak hétvégén él, hétközben a leányzó Pécsen van, ott emilen tudod elérni!) Hozz:

2.500.- + alvócucc + táncruha + evőeszköz + egyenruha + sütemény + csokika + itóka + etc.!

BÁTHORY-BÁL

Február 18-án, 18 órakor a MOM-ban ismét megrendezésre kerül. Belépődíjra számítsatok (bár lesz családi jegy), fiúk itókát (vagy 200Ft-ot), lányok pedig sok-sok finom sütit hozzanak! Sok meglepi, hagyományos minőség, óriási tánctér. Igen, ez a BLSCS Báthory-bálja. Hozzatok sok külsőst!!!

AZ IRGALMASRENDI KÓRHÁZ

ÖNKÉNTESKET KERES!

A kórház nemrég alakult az ORFI-ból, és a számítógépes adatállomány felviteléhez keresünk önkénteseket kötetlen időpontra és időszakra. A munka nagyon egyszerű, állóeszköz-adatokat kell bevinni számítógépbe. A munka helye Budapesten, a Frankel Leó úton van, 4 (később 8) asztali PC-vel. Munkáért szerény díjazást tudunk felajánlani. Bármikor jöhetsz, amikor úgy érzed, van egy kis időd, egyeztetni csupán a számítógépek foglaltsága miatt kell.

Segíts elindítani egy igazi keresztény szellemű kórház működését!

Üdvözlettel: Tállay Ferenc, Budai Irgalmas Kórház. Tel: (1) 438 8300, (30) 274 5341

KRECSEFA

Közhírré tétetik, hogy nagy vígasság-

nak léssen kezdése Krecsefalván, ahol is az falunk újra- meg újra- megalapításának ideje esmént elérkezett, ezért nagy fába vágjuk fejszénket, mely krecseg ugyan, de mindent kibír, hiszen törzse öt év tapasztalatától időtálló és lelkesedésünktől szívós. Akik tehát alkalmi és múlandó, de mind újra megidézendő kis falunknak lakói valának, avagy leendenek, jelenjenek meg Kőszeg város határában. Hivatalosak azon tizennégy esztendőtt betöltött atyánkfiai, akik erős fogadalommal a Mindig Cserfeslelkes Szerényenokoskatársaság (MCSSZ) mellett elkötelezték magukat, avagy ennek készületében vagynak, és a 2000 forintnál nem magasabban, de legalább 1500 forintban később meghatározott helyi jelenléti adóvámdecimát megfizetni készek. Vígasságunknak helyszíne a kőszegi Bersek iskola észen, melyet a Táncsics uccában találtok. Érkezőstek felett Böjtelő havának (mellyet februárnak is neveznek) 16. napján, pénteken a 16. és 18. óra között örvendeznénk leginkább, és ugyanezen hónap 18. napja után jelenlétetek terhessé válna, ezért szívélyes kitessekelésben részesültök a vasárnapi szentmisét követően hamarosan. Kiknek szívét e csalogató szóvirányok csatlakozásra hajlíták, ne késlekedjenek, hanem jelentkezzenek február 6-i végső dátusig 1000 forint fejenkénti foglalójukkal együtt alább olvasható címemre eljuttatja: Básthy Béla, Tel.: 94/361-385, 9730 Kőszeg, Kórház u. 2., basthyb@freemail.hu

*Kelt Krecsefalván, AD.MMI Háromkirályok
napján*

TELJESÍTMÉNYTÚRA

Idén is megrendezzük a hagyományos márciusi teljesítménytúrát! Ezúttal a munkanapok átrendezése miatt 2000. március 16.-án, szombaton!

Távok és részletek:

	48-as	24-es	Kerék- páros	Kiscser- kész
Táv	47,8	23,5	98,3	13,8
Szint	1390	920	1260	340
Sz.idő	10	8	9	7
Indulás	7:00	8:00	8:00	8:30

Nevezési díj (Ft) 200. A rajt a Szentendrére menő HÉV csillaghegyi megállójában, a cél Pomázon a római katolikus plébánián lesz, ahol a beérkezők meleg teát és zsíroskenyeret kapnak. Azok, akik a szintidőn belül teljesítik a távokat, kitűzött és emléklapot kapnak. További információk: Grynaeus Andrásról kérhetők: (dendro@ludens.elte.hu)

TÁNCHÁZ

Az utolsó lehetőség a nagybőjt előtt a bulira, ha febr. 27-én eljössz a húshagyókeddi (zabálókeddi) Táncházra. Jó hangulat, népi táncok, és persze dözsölés vár Rád is !!! Gyere el febr. 27-én este 6-ra a Munkácsi és a Szondi

utca sarkán lévő MDF székházba. Hozz magaddal 200 Ft-ot és valami húsos ételt, melyett ott elfogyasztunk. A mulatság kizárólag éjfélig tart. Utána bőjt. Álszentek kíméljenek. :) Jó Munkát!

*Agár - 293. Szt. Kapisztrán
Kiss Eszter - 321. Szt. Család*

ORSZÁGOS TÁJÉKO- ZÓDÁSI VERSENY

Időpont: 2001. április 7.

Helyszín: Sztirlich Pál Cserkészpark

Rendező: Fábry Pál, 1036 Bp., Galagonya u. 4.

Résztvevők, kategóriák: háromfős fiú, illetve lány örsök korcsoportokban (11-12, 13-14, 15-16 éves), 17-20, 21-34, 35 felett egyéni versenyzőként. Lány tag fiú örsben megengedett. Örsvezetők 17 felett csak saját kategóriájukban indulhatnak, vagy kísérlőként leehetnek jelen. A pontos távok megtekinthetők Máténál, vagy a faliújságon, ha kegyeskedik kitenni (-)). Nevezési díj: csapatnak 200, egyénnek 140 fotyong. A nev.díjat előre kell postautalványon a rendezőnek megküldeni, vagy személyesen átadni 2000. március 20-ig.

Díjazás: oklevél, emlékkítűző, tiszteletdíj.

Előzetes nevezés: február 1-ig.

Végleges nevezés: március 1-ig

Fábry Pál orsz. táb. vez.

Kedves cserkésztesók! A múltkor lapozgattam más híres magazinokat is, és arra a következtetésre jutottam, hogy a Zugcserkész szerkesztősége nagy hibát követ el, ha kihagyja a manapság olyannyira divatos "zenesarok" rovatot. Nemcsak hatalmas olvasóközönségtől, de tekintélyes együttesi támogatásoktól is elesik. Ezért szeretnénk a következőben ezt a rovatot beindítani.

ZENESAROK – BEMUTATKOZIK

A GENNY BOYS

Péntek délután van, MP Öcsi, DJ Hooker, Pép MC, Gépmadár és SOS Béla, a Genny (ejtsd Dzseni) Boys tagjai szokásos napi testedzésüket végzik egy Szarvas konditeremben. Naponta 3-4 órát töltenek itt azért, hogy rajongóiknak ne kelljen figyelniük a dalszövegekre. Az együttes idén alakult, de már népes rajongótáboruk van a 14 év alatti lányok és a 60 feletti leszázalékolt férfiak körében. Eddig több, mint négyezer példányt adtak el a Testem a lelkem című albumukból, és

az ország majd' minden zugában megfordultak már, ahol van működőképes CD-játszó. A csapat menedzsere szerint titkuk abban rejlik, hogy ötven vannak és jól megkülönböztethetőek, ráadásul a lemezhez készült klip nagyobb részében félmeztelenül integnek egy motorcsónakban. Pézsé, a menedzser szerint fontos az is, hogy a szövegek jól érthetők, és nem tartalmaznak olyan szót, amely az Ablakzsiráfban nem szerepel, kivételt képez ez alól a parti és a bébi szó, amelyeket

épp ezért direkt lassabban és többször énekelnek el. A fiúk, ahogy Pézsé hívja őket – nem minden alap nélkül természetesen –, egy szereplőválogatáson találkoztak, ahol véletlenül épp a Genny Boys-ba válogattak tagokat. Ekkor határozták el spontánul, hogy Genny Boys néven együttest alapítanak, aminek persze a menedzser örült a legjobban. Itt szólal meg Öcsi, aki épp mellgyantázás után ugrott át a kozmetikából: "Sokat gondolkodtunk rajta, hogy milyen nevet válasszunk, felmerült a Baze' Boys, a BIXBoyx, vagy a Brothersisters, de mivel egyikünk sem beszél semmilyen idegen nyelven, ezért a Genny mellett döntöttünk, ami olasz szó ugyan, de Pézsé értette." A menedzser mosolyogva figyelő Öcsit, aki rutinos nyilatkozó már, pedig tavaly fejezte be estin a nyolcadikat, és rögtön a segítségére siet. "A Genny (ejtsd Dzseni) egy női név és a zseni, a génusz közötti szójáték, ami viccességet is kölcsönöz a fiúknak, akik egyébként is szeretik a tréfát." "Én például egyszer koncerten fingópárnát tettem Béla alá..." - nevet fel a 14 év alatti lányok és a többi rajongó által olyan jól ismert sármos mosolyával Öcsi. Később a menedzser

Ezt a képet Öcsi készítette a Bandról Hawaii szigeten, a tavalyi turnéjukon. Bár egy kicsit túlexponálta, sok élményük kötődik hozzá. Nem is beszélve a kép sikertörténetéről: mára már több millió magyar család falán virítanak. Talán nálatok is?!

bevallja, hogy csak ez a mosoly 250 000 forint plusz áfába került. Este a fiúknak fellépésük van. Egy diszkóban az ún. vendéglátós programjukat mutatják be félpaybackben, ez gyakorlatilag a maxi első két trackjét jelenti, aminek az elején és a végén élőben annyit mondanak, "Sziasztok, Balmazújvárosiak!". A fiúk több mint harminc helységnevet tudnak fejből, ebből van olyan is, ami hat szótagnál hosszabb, újságolja Pézsé. A koncert után Öcsivel beszélgetek. Öcsi büszke rá, hogy bekerült az együttesbe, bár nem biztos, hogy ez így van, mivel az eldöntendő kérdésekre mindig a "ja" szóval válaszol. Őszintén elmondja, hogy sohasem gondolt popzenei karrierre, de másra se nagyon. Ő inkább ösztönösen él, emiatt sikerült viszonylag nehezen vennie a humán és a reáltárgyakat az általános iskolában. Ruháit a Poliészter Kft. támogatja, amelynek reklámdalát, a Muszálj velem című slágert is ők éneklük. A 100% poliészterből készült fellépőruhán jól látható még a Nagy és Társa autóbontó logója és a "Csatornatisztítás falbontás nélkül" reklám.

Pézsé erre csak annyit mond: "Minden forintot meg kell fognom, építkezek." Megpróbálok szóba elegyedni a többiekkel, de ők nem beszélhetnek, sőt az utcára is csak csuklyában léphetnek ki, nehogy megszökjenek. Öcsi szerint a csapat tagjai jól kiegészítik egymást, és imádnak együtt zenélni, de arra a kérdésre, hogy miért, azt válaszolja, hogy erre a kérdésre még nincs felkészítve. Megtudom azt is még az este folyamán, hogy most folynak a második album felvételei a stúdióban, de szerencsére nekik nem kell ott lenniük. A zenét eredetileg számítógépes programmal írták, de a közönség visszajelzései után átálltak egy NDK turmixgépre, a dalszövegeket pedig egy kalapból húzzák ki. Éjjel egy óra felé jár az idő. A kocsí Budapest felé halad. A Genny Boys tagjai új albumuk címadó dalának szövegét memorizálják. Parti bébi, bébi a partin... bébi, parti... - tátogják a fiúk, fejükön csuklyával. Slágergyanús, mosolyog rám búcsúzóul Pézsé.

Ismeretlen szerző után szabadon: Máté

Új rovatunk indul, melyben archiv képekben gyönyörködhetnek a Zugcserkész olvasói. Az ehavi kép 1997-ben,

Pusztamaróton készült, miközben Nagy Jánossal ping-pongozott e személy. Ki Ő?

A letéphető sarkot add neki! A legelső helyesen "szavazó" jutalma: ingyenes következő Zugcserkész®.

ISTEN ÉLTESSEN TITEKET

Kiss Melinda	02.01.
Nánay János	02.02.
Séllyei Enikő	02.02.
Bodonovich Ágnes	02.03.
Havas Katalin	02.04.
Nagy Máté	02.06.
Náday Márta	02.07.
Schumicky Miklós	02.11.
Fekete Krisztina	02.12.
Lukácsházi Nóra	02.12.
Sipos Kati	02.13.
Pozsik András	02.20.
Várdai Veronika	02.20.
Szabó Krisztina	02.21.
Szabó Zsuzsanna	02.24.
Haraszi Péter	02.25.
Parragh Zsófia	02.25.
Zámbó Nóra	02.26.
Domján Hajnalka	03.01.
Domján Mónika	03.01.
Rapp András	03.01.
Rendi Mimi Georgina	03.01.
Nagy Szabolcs	03.02.
Ongjerth Hanna	03.03.
Lakatos Kinga	03.05.
Tóth Miklós	03.05.

Tóth Sarolt	03.05.
Klemm Árpád	03.07.
Buczkó Bence	03.08.
Jeamplong Gergely	03.12.
Szégner Zsuzsa	03.16.
Schulek Gáspár	03.18.
Csernenszky Balázs	03.19.
Tatár Ágoston	03.19.
Rajna Levente	03.21.
Győre Hajni	03.23.
Tombor Péter	03.23.
Albert Zsolt	03.24.
Rudolf Kata	03.24.
Takácsi-Nagy Eszter	03.24.
Tóth Krisztián	03.25.
Csernenszky András	03.26.
Rácz Andrea	03.26.
Turján Csaba	03.26.
Palojtay Gábor	03.27.
Edöcsény Katalin	03.28.
Fülöp Zsombor	03.28.
Némethy László	03.29.
Soós Nóri	03.31.
Szász Anna	03.31.

Zugcserkész, a Báthory László Cserkészcsapat lapja

Szerkesztő:	Szekér Kriszti
Olvasószerkesztő:	Hodász András
Tördelőszerkesztő:	Nagy Máté
A képeket készítették:	Kassányi Jenő, Pubi, Máté, Genny Boys
Példányonkénti ár:	50 Ft
Megjelenik:	Egy-két havonta
Példányszám:	100 db

A képaláírásokat önkényesen Nagy Máté irogatta.